

VENDEGLŐSÖK LAPJA

(PINCZÉREK LAPJA.)

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi segédek érdekeit felkaroló szakközlöny.

A BUDAPESTI SZÁLLODÁSOK, VENDEGLŐSÖK- ÉS KORCSMÁROSOK IPARTÁRSULATÁNAK,

A FŐVÁROSI „PINCZÉR-KÖR” ÉS A SZATMÁR-NÉMETI „PINCZÉR-EGYELET”

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

— Megjelenik havonként kétszer —
minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. — Háromnegyed évre 3 frt.
Félévre 2 frt. — Évnegyedre 1 frt.
Egy szám ára 15 kr.

Szerkesztő és lapfoglalónos:

IHÁSZ GYÖRGY.

Hivatalos órák:

Délután 11—12. Délután 4—6.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII., Klauzál-utca 5. szám 7. ajtó.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Előfizetheti még: **Kutschera Mihály** urnál, Kalap-utca 10. szám.

Mezősy László urtól Szabolcs és Zemplén megyék egyik legtekintélyesebb földbirtokosától s hazánk egyik legjelesebb borászától vettük a következő nagyjérdeklő szakcikket:

Nyílt levél a „Vendéglősök Lapja” szerkesztőjéhez.

A „Vendéglősök Lapja” mutatványszámát vévén öntől — első tekintetre igen meglepett ez a furcsa vállalat. Azonban később gondolkozva felette egy kicsit, azon eszme fordult meg agyamban, ha nem lenne ezen kis lap alkalmas közvetítő a magyarországi bortermesztő gazdák és a valódi természetes, szűz tiszta borokat tartani s árulni óhajtó vendéglősök, — s így a hamisított csaknem minden vendéglős asztalán czifrábnál czifrább ávegekben paradézó borokat már megunt fogyasztó közönség között? S mintán a panasz általános, — nem lehetne-e ezen kis szaklappal felig-meddig segíteni a bajon? — Ime én nem is érem meg azzal, hogy rögtön előfizetek rá, hanem küldöm a lap számára ezen nyílt levelemet is. Ha közölni fogja ön, — kísértse meg azon számot az ország nevezetesebb bortermő vidékein a városok előjárói útján az értelmesebb gazdák kezébe juttatni, — talán az előfizetők száma is szaporodni fog. Ménes, Somló, Budaacsony, Szegszárd, Buda, Visonta, Eger, hadd gondolkozzanak ezen általam megpendített eszme felett; — Tokaj-Hegyalja érdekében megkísértem ezennel czélunk felé törni az utat. Ki tudja ezen mozzanat által nem vetem-e meg egy oly szövetséget alapját, mely a vendéglősökre és bortermesztőkre hasznos, a fogyasztó közönségre pedig áditó, élvezetes hatással lesz.

Tokaj-Hegyalja 11 városból áll 5 négyzetörmértföldön: Tokaj, Tarczall, Szántó, Pálya, Mád, Bodrogkeresztúr, Liszka, Toltsva, Erdő-Bénye, Sárospatak és Újhely, s egy pár faluból, mint: Zombor, Kisfalud, Olaszi, Zsadány, szinte kitémő hegyekkel. — A testvér városok gondolkodjanak magukról, ha életrevalónak találják eszmémet, — támogassák ezt a kis lapot, — én csak kizárólag lakhelyem Toltsva érdekeit tartom szemem előtt. Annuit azonban mégis megemlítek általános szempontból, hogy Tokajhegyaljának még mindig hordó számára történnek az eladások, — a mi kormányunk ebben is úgy jár el, mint sok más egyebekben, — törvényt hoz, rendeletet ad ki, hogy a hordókon az irtartalom hitelesen rajta legyen, még a vasutakon sem szállítják a bélyegtelen hordókat, de azért ha a tokaji borok rendes vevői a lengyel- és poroszországi

kereskedők erőszakoskodnak, s a 140—150 literes hordó ezet hordó számára alkusszák és veszik, s a 120—130 literes kisebb tartalmu edényeket pedig csak literszámmra alkusszák, vagy éppen otthagyják; ezzel már a kormány mint sem gondol, hiszen ő nygys egyformán árverelteti el adóban a nagy hordót, mint a kis hordót, pedig sorrendelet segitene a bajon: „minden vevő és eladó, ki hordó számára köt szerződést, 50 ftrtől 500 ftrig terjedő bírsággal sújtatik, a feljelentő az ezen összeg felére tarthat igényt.” De még ez bekövetkeznék is, tudják meg a vendéglősök, hogy a rendes és becsületes tokajhegyaljai gazda, ezen elvezevés alatt „hordó” mindig egy 130—135 literes, hat vasabroncsba foglalt s minden évben újonnan gyártott s a borral együtt eladott és elvitt faedényt ért.

Toltsván a következők azon bortermesztő társaim, kik nem kereskedők, kik pinczékjében csak saját maguk szőlőleibben termelt borokat tartanak, kiknek borai szűztisztaságáról nagyobb részben jót mernék állani, kik a régi iskola hívei s kik a Gall, Babó, Liebig és Chapfel tanait nem fogadták el borkezeletünk alapjául, kik Simon Judás napján kezdik a szüretet, s néha a puha hőhelyek alól kapargatják ki a világhírű nektárt adó furmint gerizdekét.

Ösöd bortermesztő társam és szálló-szomszédom királyi Ő Felsége Ferencz József, ha csapás nem éri tolevai szőlőit, megterem 200—500 hordó bora, — az essentiák és kövér aszuk megtartatnak az udvar számára; a közönséges borok megvételéhez éppen egy szivesen láttának a vendéglősök, mint a külföldi Traubék, Tropolviczok és Teutelbaumok.

A királyi szőlők és borok főfelügyelője gróf Szirmay Alajos Második bortermesztő Lónyay Ödön 200—400 hordó termésel évenként; 3-ik Szirmay Pál 100—200 hordó; — Leveleki Molnár György 100—200 hordó; — Dessewffy József 100—200; Nagy Barnabás 150—300; — Grósz Samu 150—300; Róthmann Mózes 100—200; — Lang József 100—200; — Róthmann Hermann 150—300; — gróf Berchtold Fülekről (Nógrádmegye) 50—100; — Görgey (Szepesség) 50—100; — Vladár Kristóf 50—100; — Körtvélyesi Adolf (Sárosmegye) 50—100; — özv. Stepan Gézáné 30—60; — Constantine Ottó 150—300; — A kath. plebános 50—100; — A reform. eklezsia 50—100; — Az izr. eklezsia 30—60; — Frits József gyógy-szerész 40—80; — Szilávy Alajos 80—150; — végre magamat is megemlítem 50—100 hordóval. Szőlőim kiter-

jedése 12 katasztrális hold. — évi művelése. — újhordókkal, adóval, trágya, szűretre költség stb. szóval mindennel ezer — ezerkétszáz forintira rug. — A két legnagyobb tolesvai bortermesztő a testvér Adriányi Gyula és Kálmán neveiket készakarva említem meg utóljára. Mindegyiknek megteremhet külön-külön 300—600 hordó bora. De a két testvér közt a szőlőművelésre és borkereskedésre nézve lényeges eltérés van. Adriányi Gyula kitanult gyógyszerész és vegyész, követi Højbranken Csapra metz, nem a minőségére, hanem a mennyiségére dolgozik, azután segít a boron ezukorral, szeszszel, cognákkal, szóval borait butellákban így megechemisülva küldve szét, az egész birodalomban, már ma felhagyott vele, Bécsben vett házat. Adriányi Kálmán, a másik testvér nem chemikus, én a vendéglősöknek az ő pinczejét és borait ajánlom.

Most a borok áráról a tolesvai pinczék állásáról valamit még:

Az 1884-ki újborok ugy Tolesván, mint az egész Tokaj hegyalján, nem nagy jövőt nézvének ki belőle a külföld, az 1883-ikihoz hasonlítva — igen olcsók. A nemtelen faj szőlők borai hordónként 14—18 frton keltek szűret után, — ma már 20 frt. — A vegyes fajszőlők borai 20—30 frt. — Uri nemes furmint fajborok 30—40 frt. Van 70 hordóm. Az 1883-ki borok jobbak és szebbek lettek mint szűretben reményelttük. — ezen évi paraszborok, ha ki nem volt szedve az aszu, szűretben 30—40 frton kelt, ma 50 frt, a közép borok keltek 40—50 frton, ma 60 frt, az uri nemes furmint borok, szűretben keltek 60—80 frton, ma 100—125 frt az ára. Nékem van e fajta 25 hordóval; — kövér saját asznak készült négy puttonos van 10, ebből egyet *Csigé* Márton Pécselt lakó ügyvéd urnak, mint ismeretlennek 300 frton adtam el, a pécsi vendéglősök ott megköszönlhatják nála.

Az 1882-iki év középjásúgn borot adott, aszu kevés és az sem tökéletes volt. — nekem van még 40 hordó készletem. — erős zamatos szamorodni hordója lehuva 60 frt, a többit, 50 hordót, seprűn adtam el szűret után 50 frton.

Az 1881-iki termés oda fagyott a hó alá, vizes bor lett, átok a gazda nyakán, ha van valakinek.

Az 1880-ik év felséges bort adott, egész évi nemes szamorodni ára szűretkor 80—100 frt volt, ma már alig kaphatók lévén, 150—200 frttal is fizettek.

A 70-es évtized csak két jó esztendőtt hozott. Tokaj-hegyaljánkra, 74 és 76 éveket: de már ezen évek borai hordóiban bármily magas áron, ritkák, mint a fehér hollók.

A 60-as 50-es évek borai mint elfeledett nevezetességek öregebb gazdáknál (butellákban 5—10 frt literje) kaphatók, nekem van 400 drb.

A 40-es 30-as és a 20-as évek nevezetességei, mind összeszedve egy koszin a világ végére elszállíthatók; nekem van 200 füvegel, közbe 35 füveg 1823-iki. Tavaly eladtam 15 drb fél literes füveggel bécsi orvos Dr. Szkala ur közbejöttével kostoló után, a Chínai udvar részére 45 aranyon.

A 10-es évekből például az 1811-iki, már csak a mesék és regék országában keresendők.

Ez a tolesvai pinczék és borok állása, de azt hiszem ezzel lefestettem a többi testvér városok pinczéinek belsejét is.

Azért, ha olvassák valahol lapokban vagy egyéb nagyszajú hirdetésekben, hogy itt vagy másutt a világon 1834, 1823, 1880-ki tokaji butellás borok per 1 frt 1 frt 50 kron árultatnak. — azoktól mint bitang, eselni akaró hitvány néptől a vendéglősök mosolyogva forduljanak el.

Most veünk fel egy világos példát, mely a vendéglősöket meggyőzheti a hordás, vásárlás, vagy is a termelőkkel való egyenes összeköttetés előnyeiről.

Nyiregyházi vendéglős Weinberger Bernát ur volt tö-

lem negy hordó szamorodni bort, hordója a szállítással együtt 65 frt. — Lett neki ebből 250 butellája *fél literes*, adja 60 krron, miután az füveg, dugó, spanyolviaszk, lehuzás, költségbe kerül, még is kap 65 frt helyett 150 frtot, s ad vendégének szűz tiszta bort.

Míg a pesti, pozsonyi, sopronyi, miskolci, tolesvai adriányi és másféle Gyulák és ezégek ezifra füvegeiből isznak hamisított szesz- és pálinkával kevert fejfájást okozó fél literes szamorodniakat nevezett bort 1—1 frt 50 krron.

A híres pozsonyi Palugyai cég most december 10-én Tolesván volt bort keresett, — nem vett egy kanállal sem — pedig ha Tolesván nincs bor, más városban sincs. Mi szaksége van reá a vendéglősöknek és nekünk bortermesztőknek, hogy ezek az iparlovagok közénk furakolva, 6k szedjék a tejfét, — s nekünk maradjon a savó.

Azoknak a vendéglősöknek, kik kostoló próbát ohajtanak — ajánlok egy forint beküldése mellett háromféle borpróbat, ugymint két próba hatféle bor 2 frt 50 kr. ládában; közép próba nagyobb füveg 5 frt; nagy próba fél literes füvegben 10 frt. Ki 50 frtig vesz a 2 frt beszámítatik; ki 150 frtig vesz az 5 frt; ki 300 frtig vesz, annak a 10 frt próbabor ára beszámítatik.

Nyomassa ki egy pár százal több példányban ezen számát lapjának, s küldje szét a bortermesztő vidékeken.

Mezősy László,
tokaji bortermesztő.

Az országos kiállítás.

Éndekezetes nap lesz az idén május elseje, mikor az országos kiállítást ünnepélyesen megnyitják — Ere az alkalomra Magyarország gyöngye, Budapest, egész pompájában, ifjú szépségben bemutatja magát ország-világ színe előtt. — Kiállítási bizottság, hatóságok, testületek, ep ugy mint egyesek kitesznek magukat, hogy az idegeneket, melyek ide jönnek az országos kiállítást meglátogatni, a fővároszhoz méltó módban, mint kedves vendégeket fogadhasák és tartózkodásukat, a mennyire csak lehet, kellemessé tethessék. Mindenki, ki nek szerepe van a kiállítási rendezésen, egész erőt és figyelmet oda irányozza, hogy a látogatók főképen a külföldiek, teljes kimerítő képet nyerjenek hazánk művészete, ipara és kereskedelme haladásáról. Tanulásgos pedig minden emberre nézve lesz.

Óriási jelentőséggel, magas hivatással bír e kiállítás: mert fájdalom, edes hazánk még mindig nem eléggé ismeretes a külföld előtt, ki azt sokszor csak felületen utirajzokból, semmi alapos tanulmányon nem nyugvó féreművekből ismeri, mint például Tissot Viktor hírhedt könyve „La Hongrie inconnue” (Az ismeretlen Magyarország). Köztudomásu dolog, hogy Tissot e művében mennyi badarságot, mennyi valótlanágot írt össze hazánk politikai viszonyairól és különösen társadalmi életéről. Irodalmi köreinknek volt dolguk, azokat a hibákat, melyeket épen annyira jóakarattal, mint tudatlanságból követett el Tissot, a bel- és külföldi lapokban jóvátetni.

Ha majd kitarulnak az országos kiállítás kapni a világ előtt, ha a kiállítók seregei bemutatják legszebb alkotásaikat, mesterművészet, mennyire képes, mennyire haladt a magyar műipar, hogy mi jó terem a magyar földben. A kiállítási, ep ugy mint a fővárosi vendéglökhben pompás cigányzene mellett jogismerkednek e híres magyar konyha izletes főztével, a jó magyar borokat megköszönlhatják; (nagyon költni persze nem tanácsos azokat, mert, ember legyen, a ki velük bírkozni akar) ha pedig végig sétálnak Budapest szép reudes utcáin, akkor azt fogják tapasztalni vendégeink, hogy a főváros kiállíthatja a versenyit, nemcsak kultúra és szép monumentális épületek tekintetében más városokkal, hanem van neki egy elismert kinece, melyel felülmúl sok nagyobb és gazdagabb nemzetet: a páratlan szépségű, tüzes szemű magyar hölgyek. Továbbá azt is fogják tapasztalni, hogy még nem halt ki belőlünk az óségi legendái magyar vendégiszeretet.

Hanem egy nagy hibát gyakran felróttak már Budapestnek; és pedig azt, hogy nagyon drága város. Sokszor az állítattott, hogy Budapestén drágább az élet, mint akármelyik világ városban. Sokkal szebbek lapunk tere, semhogy ez mindenesetre kérdésit itt hosszasan tárgyalni lehetne, de mindenesetre eziszern a felszólalás, hogy az illető körökben a baj orvoslására gondoljanak.

Amnyi bizonyos, hogy a baj megván, mert szél nélkül nem

mozdul a level: az is bizonyos, hogy e bajt egy kis újsággal nem lehet elhárítani; és ha nem fog történni semmi sem ebben az ügyben, akkor az is bizonyos, hogy a kiállítás alkalmával a bel- és külföldi közönség nem oly tömegesen fogja azt látogatni, mint az hazafiság szempontjából is kívánatos volna, mert sok ember emlékeztében vannak még 1873 óta a hírhedt „Világkiállításí árák.”

Öhajtandó, hogy a mi országos kiállításunkon ez a baj ne forduljon elő. A mennyire lehet segíteni, a közönséget pedig megnyugtati kell. És hogy ebben az ügyben valami történjék, egyenesen azon férfiuhoz fordulok, ki leginkább képes és hivatva van ezt a bajt orvosolni, a vendéglősök ipartársulata szellemes és erdemud elnökehez, tek. G u n d e l János urhoz.

Tudjuk, hogy ott, a hol egyszerre roppant sok ember összpontosul, abban a városban az elelmi szerek piaci ára a nagymennyiségű szükséglet miatt rendkívül magasra fesszall; tudjuk, hogy a vendéglősök legkevésébbet jövedelmez a konyha: de azt is tudjuk ám, hogy mai nap a közönség azt a szállótat vagy vendéglőt keresi fel, mely a l e g j ö b b e s l e g o l c s ö b b. Az pedig mindig a főfeladatunk, vendégeink igényeinek, amennyire csak kitélünk tőlük, minden tekintete nem megfélelni. Tartsuk ezt szem előtt, hogy magas árakkal ne riasszuk el senkit városunkból. A vendéglősök ipartársulata, ellen G u n d e l János urral, bizonyosan módot fog találni, hogy nyáron is abban a helyzetben legyen, a vendéglőkben és szállókban a rendes árakat fenntartani.

Sajnos, hogy a budapesti vendéglősöknek nincsen oly cselzserü bevásárlási forrásuk, mint a bécsi „Central-Markthalle”, hol nagy mennyiség és választék mellett olcsón vásárolhatni. Reméljük, hogy idővel nálunk is olyforma intézmény fog életbe lépni Ipartársulatunk egyesült erejének talán anélkül is, saját érdekében sikerült foga, a kiállítás tartama alatt szűkegetletét jutányos árak mellett beszerezni. Így azután kiállítás van arra, ha az étlapok meg a szobatarifák akkor is csak a rendes árakat fogják felmutatni, hogy az országos kiállítás tömegesen látogattva lesz, szállodások, vendéglősök, kávéosk stb. jó üzletet fognak csinálni, idegen vendégeink pedig mindig jó emlékekben fogják tartani városunkat és mi számíthatunk arra, hogy más alkalommal még tömegesebben eljönnek.

Nagy feladatuk lesz a magyar pinczereknek is a jövőben. Valaki azt állította a bécsi pinczerűségben, hogy a bécsi pinczerek specialitások; ha jól tudom, hát ügyesség tekintetében gondolta azt. Steffel barátunk e lapban már pompásan megezáfolta az állítást, azért nem is szólok erre semmit. Isten neki, legyenek hát specialitások, a melyeket nem lehet minden trafikban kapni. A magyar pinczereken van most a sor, nem üres szóval, hanem tettel bebizonyítani, hogy versenyezhet akár melyik nemzetbeli pinczérrel, nemcsak ügyességben, hanem szíveslye modorban, tisztességben és becsületben is, hogy ő olyan pinczér, ki a vendéget vendégnek tekintí a szó nemesebb értelmében, nem pedig — tehénnek, a kit csak jól meg kell fejni.

Tóth Antal.

A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata által G u n d e l János elnök és Walter Ferencz alelnöksége alatt felállított pavillonnak berendezése és a kiállítók névsora.

II.

I. Borkiállítók:

Tausler János (II. medve utca 9.) 1-féle sajáttermésű budai fehér bor 1883, 1881., 1879.

Weissel György (I. országház-utca) 2-féle budai sajáttermésű fehér 1883, és 1-féle saját termésű budai vörös 1883.

Ruscz Mátyas (II. ker.) saját termésű budai fehér 1879. vörös 1879, fehér 1881., vörös 1881., fehér 1883.

Barabás József (I. Döbrentey-utca) fehér bor 1881., 1870., 1880.

Dörflinger György (I. felsőhegy-utca) budai sajáttermésű fehér 1883., vörös 1869. és 1883.

Pfauzelt János (I.) budai sajáttermésű 2-féle fehér 1883., 2-féle vörös 1883.

Kabon József (I. Atilla-utca 32.) sajáttermésű budai vörös 1874., fehér 1874., 1878., 1879., 1880., 1881., 1883., vörös 1879., 1880., 1883.

Szalberger Károly (I. márvány-utca) budai sajáttermésű fehér 1874., 1883.

Gärtner György (II. retek-utca 15.) budai 2-féle 1883.

Hötzel József (V. Nádor-utca 26.) budai polgárhegyi fehér 1874, sajáttermésű 1883, penzi fehér szemelt 1880, visontai vörös 1880, budai vörös 1878.

Herman Ferencz (IX. páva-utca 19.) apcei fehér 1876, veszprémi 1880, budai 1883, budai vörös 1883.

Wirth Ferencz (IX. remete-utca 10.) csömöri 1875. budai 1879. csopaki 1880. vörös ménesi 1880.

Feith István (IX. mester-utca 40.) kőbányai 1875 és 1876. *Vassel Gusztáv* (II. főút 90.) budai fehér bor szemelt (sashegyi) 1874.

Bacher Jakab (III. Zsigmond-utca 47.) budai fehér sajáttermésű 1878., 1874., 1883.

Hesz János (I. alkotás utca 27.) budai sajáttermésű 1-féle fehér 1874, 1868 és 1-féle schiller 1877.

Kuntner János (V. vígadó) bakatori, szamorodni, magyarati, ménesi 1873.

Handsberger Nándor (V. Nádor-utca 5.) kőbányai fehér 1880, gyöngyösi, rislingi 1878, somlai 1868, egri vörös 1878, sashegyi 1872.

Steiner Adolf (V. István főherczeg szálloda) budai fehér 1881, budai-mártonhegyi 1884, somlai 1868, budai-sashegyi 1881, egri-galagonyási 1880

Zichmeister József (Kis-Tétény) kis-tétényi sajáttermésű fehér 1884. és vörös 1884, velencei fehér 1883, tétényi fehér 1880. és vörös 1880, diósdhegyi 1883, tétényi siller 1882

Ruscher György (V. Szechenyi sétater) kőbányai fehér bor 1876, csömöri fehér 1876, érmeleki fehér 1878, somlai fehér 1862, sashegyi vörös 1880, villányi vörös 1876.

Ráiner József (V. Europa szálloda) tokai aszu 1860, somlai aszu 1872, érmeleki 1871, egri 1859, villányi 1864.

Hauer Ferencz (VIII. Rakóczy tér 15.) vegyes 1882, promontori 1883, szamorodni 1874, budai fehér 1874, sashegyi vörös 1878., 1880., ménesi 1883, tétényi fehér 1883, tokai 1872, ménesi 1874.

Elked Antal (IV. kecskeméti-utca 14.) budai vörös 1879, visontai vörös 1876, villányi vörös 1875, daróczi fehér 1879, érmeleki fehér 1880, tétényi fehér 1879, somlai fehér 1872, daróczi szemelt 1880.

Buchner József (IV. granátos-utca 16.) tokai aszu bor 1854, tokaji szamorodni 1876, tokaji rislingi 1883, kőbányai fehér 1874, csömöri fehér 1878, budai fehér 1878, budai sashegyi vörös 1875.

Wassermann János (VII. Károly-körút 19.) burgundi vörös bor 1883, bakatori vörös 1883, olasz-rislingi 1883, ó-apcei bor 1874.

(Folyt. köv.)

Visszapillantások.

A „Vendéglősök Lapja” második évfolyama kezdetén, méltatni akarjuk a lap keletkezését, és körvonalozni feladatát, melyet ügyünk érdeke követel és létjogosultságunk megkíván.

Egy szakközlöny alapítása eszméleg már régóta volt megálapítva, csak a gyakorlati kiviteleben szenvedtek hajtóerést öhajaink és mivel az anyagi kérdés leginkább függővé tette a kérdés hatatos megoldását és csaknem fellegvárként szétfoszlottak édes vágyaink.

De egy harcedzett kartársunk, nem felvén a nehézségektől, elő alakot adott az eszmének, és nagy anyagi küzelem mellett megindítá a lapot, számíttva arra, hogy üzletársai megértendik hazafias és humanisztikus törekvését, nem is csalódván reményekben, mert a „Vendéglősök Lapja” ma már büszke önérettel hivatkozhatik létjogosultságára.

Igy keletkezvén a szakközlöny, nemes cél által vezérelve, szép jövőt lehet hozzá fűzni, ha szem elől nem tévesztí az önzetlenséget és részrehajlatlanságot.

Ne kímélje az intézményeket, melyek még előlívtt eszméknek hódolnak, s a személyeket, ha gúncosot vetnek a haladás eszméi ellen, istápoljon minden magasztos eszmét, fejlesszen és mozgítsa elő, mind olyenné kezdeményezést, mely a humanizmus érdekében történik, védelmezzé megátadott osztályunkat, pendítsé meg azon közérdekt kérdéseket, melyeknek hiányát fájdalom, nagyon érezzük, most inkább, mint valaha, és vajmi kevés védőink vannak, kiknek bátorsága volna küzdeni, sok ferde és elfogult nézetek ellen, melyek a társadalomban uralkodnak.

Mivel az új ipartörvény életbe léptetésé kiközökentett bennünket, tetsző helyzetünk, érlelődő stádiumba lépnek, lapunk és elhanyagolt közérdekt erveink.

Ugy mint az országos szövetkezet, tanonczügy, közvetítés, segélyelő-egylet és agg intézet alakítás, és üzletszabályozás és a regálé kérdés megoldása.

Ime lapunk küzdtére; lesz-e anyai bátorság és jóakarát, ezt a jövő fogja megoldani.

Hogy képes legyen a felsorolt kérdéseket tárgyilagosan fejtegetni, ahhoz kívánatik a kérdések iránti fogékonyság, egyetértés, szellemi munkálkodás és tömeges pártolás.

Főczélunk és áhajunk, javítani parlag helyzetünket és nemzeti társadalmi állapotainkat.

Bizonyos, hogy lapunk nem talált kellő elismerő hangulatra, egyes körökben, kik vagy önzésből, vagy ritograd természetüknél fogva nem láták szívesen jóakarukat és nem tetszik nekik, hogy mint alantas osztály az önvédelmi tételre léptünk. Mint fentebb is kifejtettük czélunk és irányunk súlyát, nem személyek ellen használjuk, hanem intézményeink fejlesztésére, párosulva a méltányosság és igazsággal.

Szem előtt tartjuk logikus érvekkel harcolni az ellentétborral, hisszük, hogy sikerülend oly testületet s erveink, mely fel fogva hivatását nem riad vissza a korszellem követelményeitől, hanem mindinkább csoportosulni fog kitűzött czélunk megvalósulása érdekében.

Hogy eddig miért nem érthették el a magaslatozt; nem panasza, hanem tényképen kell megjegyezni, hogy ez az eszmék és érzelmeik elterésében rejlett. De lapunk határozott fellépésével már is helyesebb érzelmeik kezdenek fejlődni, és jól számítva, azon egyenként saját létük érdekében, hogy többé nem akármely igazornál a hazafias áramlatot, hanem zászlónk alá csoportosulnak, azért legyenek ötvözölve, mert egyesült erővel nem válik nehezézzé kitűzött munkánk.

Ezen sorok által jeleztem fárasszót, de nemes működésünket, azon óhaját nyilvánítom még, hogy tüzlettársainkat se terhelje a közönység, mert közös munkánk, egy jobb jövő esiráját hordja magában.

Ha igényeinket reális alpra tesszük, akkor nem lesz nehéz ama polczra hágni, melyet egy rokostestület, a kereskedelmi osztály már régóta elfoglalt.

Buzdítva a rokonszenv által, melyet már lapunk eddig kivívott, megedzve haladunk a megkezdett uton. Zálog legyen hazai érzelmeink, önzetlen és tántoríthatlan elvünk.

Muhr Gyula.

Zárórákról.

III.

Későbbi — vagyis hozzánk közeledett időkben, talán az éghajlat és időjárás változával, jónak találták az illető hatóságok nemcsak egyes esetekben a nyilvános mulatságokat korlátozni, de még azt is előtárták, hogy esetről esetre előjárói engedéllyel lássák el magukat a mulatságokat rendezők.

Jelenlegi viszonyaink közt, talán az úgynevezett civilizált világ után indulva, vagy mert záróra kérdésének és a társulás és mulatós bizonyos szűkebb határok közé szorítása szükségessének találtatott, — nemcsak kisebb nagyobb községekben — különösen királyi fő- és kisebb városokban, egyesek által, de országos képviselők által is a zárórak eszméje kifejezettebbé alakba öltözött — tüzeteesebb intézkedések és rendszabályok kibocsátásának czéljával kitűzetett. Sokan azt hiszik; hogy most több gyengélkedést affectáló kéncység, siri csendességet kereső holdog házaspárok, reomáticos hajokban megöszült kényes házi urak, nyugdíjazott állami- és magánytisztviselők, arrogans szajhósok és sokszor kiálthatatlan ipák vagy napók — püspököket és más nagy- és főurakat nem is említvén, kiknek valamelyike egy és ugyanazon lakházban, vagy szomszédságban sokszor vagy bár csak néha élnekben mozgó — vagy népdalokban érzelmeiket hangoztató társaságok játékaikat meghallgatni vagy tűrni nem képes, vagy tűrni nem akarja, — zuzolódik, csend- és rendbontást találna az ilyenekben és illető rendőri helyeken kopogtat azon czébből, hogy szigoru zárórak hozassanak be, — mely mozgalmak azután nagy anyagot szolgáltatják a zárórak behozatala mellett küzdőknek.

Anyi bizonyos, hogy ha még oly fontosnak vétenének is az ide vágó életfeltételei — bizonyos kivételek, mint azelőtt helyesen foglalhatnak most is helyt: mely körülményből úgy látszik a t. törvényhozásunk is kiindult akkor, a midőn az új ipartörvény 138. §-ban nem parancsol, hanem csak azt mondja: „hogy a zenélés bizonyos időre szorítható, a korcsmaztletek hatóságai ellenőrzés alá vehetők és a: ide vágó törvényhatóságai szabályrendeletek 11. §. szerint egyes községek számára külön viszonyaik szerint eltérő intézkedéseket tartalmazhatnak.“ Most már az a kérdés, vajjon csupán az ily a törvényhozás intenciója szerint kibocsátott szelid rendszabály — a hol létezik — az illető szorosabb értelemben vett rendőri hatóságok által ellenőrzendő, nehogy különösen a mostani nagy közlekedésnek örvendő országunkban a nyilvános vendégiszertő tanyák és helyiségek a közkívánalom elnyomásával, tulszigoru elbánásban egyes rendőri községek által, részeltessenek, — vagy pedig legyenek a vendégülösök és kávécsok és általában ilyféle nyilvános üzletek tulajdonosai közé soroltak, azontul is a néha bár nem szándékosan önkénytelen szerető rendőrök egyoldalú fellépéseinek alvevete? Azt hisszük, miszerint kétséget nem szenved, hogy a törvényhatóságai rendszabályok, ha

azok különösen az érdeklettek meghallgatásával hozattak — egyedül irányadóak, annál is inkább, mert bennök a fokozatos fel-lebezésként megengedve és körülírva lennie kell, a végből, hogy a rendszabályt alkotó törvényhatóságának is alkalma legyen abba rendez uton bele szólni, hogy miképpen hajattik végre a rendeletben kifejezett záradéka. Nem kívántanattik itt bizonyos quasi privilegiumok — annyi azonban bizonyos, hogy a törvényhozók nem tévesztették szemök elől azt sem, miként kívánatos, hogy a királyi főhercegektől kezdve, a legszegényebb becsületes embe- rre, mindenki szorul nyilvános itt szóban lévő egyik-másik üz- letre, szorul pedig az élet főfeltételeire, életfelfaló eszközökre és mindenestre inkább is szorul ezekre, mint patikára; épen azért nem a pedanteriahoz merev ragaszkodás, hanem inkább nemes büszkeséget, tekintélyt emelő — sokszor jutalmak és más elős- merést magukban foglaló kitüntetés által emeljük, csalogassunk magunkhoz vendégülösünket, adjunk nekik bizonyos házi fe- gyelmi hatalmat, melynek fogva felelősökké tételhetnek helyiségeikben akarattjuk ellenére történetek vagy történet- dőkre nézve, nehogy fejük és vendégük fejük felett Damocles kardjaként örökké lógjon a sokszor nem szakértő rendőr. Szelid és szelid bámszéd jobban felel meg a kulturának, mint szigoru. nyilvános, sokszor nem indokolt fenyték, mely csak legritkább esetekben a zárórakat különben is igen ritkán szándékosan megsértők ellen alkalmazandó. Magok a zárórakra vonatkozó szabályok pedig csak egyes utcaöz részeire illetőleg a szűk szűcs esetekben egyes üzlettelajnosokra nézve a köz- és ma- gánérdekek legnagyobk kimelése mellett legfeljebb mint ideig- lenes büntetés alkalmazandók, minden más ázletre nézve megszüntetendők, ha léteznek is, és azok helyébe a fentmegemlített házi fegyelmi rendszabály élethelép- tetendő.

Boor József.

Hova terjedjen figyelmünk?

Minden kor megszűli a maga gyermekét. Minden kornak meg van a maga kedvence.

A jelenkor a mi korunk, az ipar kora.

A régi idők mostohája, a jelenkor édes gyermeke lett.

Innen van az, hogy mindenki és mindent az iparért tesz.

S ha már tisztelt uraim! mások annyit tesznek az iparért, ugy bizonyára nekünk kell lenni azoknak, kik jőpéldával járunk elő s megmutatjuk, hogy nem hiába karolt fel édes gyermekeként bennünket a jelenkor, mert mi azt megérdemeltük, mert mi arra érdemekek, még pedig elvitáztatlan érdemeket szereztünk.

S hol nyílik alkalmunk ezt kimutatni?

Ott a városligetben épült fényes pavillonban, mely létét nemes és minden szép és jóért buzgó elnökeink Gundel János és Walter Ferencz urak buzgalkodásuk s a főv. szállodások, vendég- lősök és korcsmazások áldozatkészségének köszöni.

Igen uraim! E hely az, hol leginkább bemutatathatjuk az or- szág és külföldnek, miszerint a rólnuk keringő rossz hír, tisztán a kenyéririgység, vagy a rossz akarat korcs szülötte.

Mutassuk meg a vidékek és a külföldnek egyaránt, misze- rint mi versenyképesek vagyunk iparczikáinkkal, hogy mi egy cseppet sem állunk hátrább a sokak által oly drágán fizetett és csöppet sem jobb külföldnél.

De még egy más köteletségünk is van ez évben, mely oly előnyös kezdetű reánk nézve.

E köteletségünk abban áll: bemutatni magunkat, a bennün- ket még mindig félreismerő nagy közönségnek, hogy mi nemcsak üzletünkben álljuk meg a helyet; hanem összetartásunknál fogva a társadalom mérlegének serpenyőjére is merünk felemelt fővel lépni.

Ennek bebizonyítására ott van az e hó 20-án a vidagó ösz- szes termeiben tartandó s e nemben első „korcsmazós bál“, me- lyet a főnökök a segédekkel együtt rendeznek, mely a főnökök és segédek közt uralkodó barátságos viszony fényes bizonyítéka.

S ha kérdjük kinek az eszméje?

Oda jutunk, hogy ismét ipartársulatunk derék elnökei ne- veivel találkozzunk, mert bár a kivétel a rendező bizottság feladata, de a kezdeményezés érdeme elvitáztatlanul Gundel János és Walter Ferencz uraké.

Már pedig uraim, nem azé a babérokoszoru, ki elkészíti, — hanem azé, ki feltalálta a gépet.

S most, mielőtt elmondanát az isten hozzádot, legyen szab- ad egy a fővárosi, mint a vidéki főnökök és segédek beces figyelme a kiállításon emelendő pavillonra és az 1885. január 20-iki bárla felhívni, azon körölemmel, hogy saját érdekünkben, saját jó hírnevünk és tekintélyünk emelése végett jóakarattal — s ha kell áldozatokkal is — támogattni sziveskedjenek.

Legyen tehát jelszavunk: éljenek a budapesti szállodások, vendégülösök- és korcsmazások ipartársulatának derék elnökei

Menu

je 9. decembre.

POISSONS	HÜITRES d'OSTENDE.	Latour blanc.
RELEVÉ	Noisette de Bœuf & à la Medicis.	à la Missionne.
ROTI'S	Champion du Mans. — G. H. M. u. m.	Salade en Surprise.
LEGUMES	Asperges en brames.	Asperges en brames.
EXTREMETS	— Clos-Yougeot Tourte à la Karolyi	Toir Duchesse.

Gegeben von Sr. K. K. Hoehheit vom Kronprinzen Rudolf!

Egyleti és ipartársulati ügyek.

— A budapesti kávé ipartársulat egy küldöttsége tisztelt tegnap Matlekovics Sándor államtitkárnál A küldöttség, mely Ráth Károly ker. és iparkamara alelnök vezetés alatt Batori Mihály társulati elnök, Károly Henrik alelnökből, Harkai Mór, Kleinlein Károly és Némethy Antal kávéháztulajdonosokból s dr. Hauer társ. ügyészből állott, ama fellebbezést ajánlotta az államtitkár figyelmébe, melyet a társulat a fővárosi törvényhatóság által megállapított kávéházi szabályrendelet nemely pontja ellen benyújtott. A társulat ugyanis egy oly intézkedés bevetelét kéri a szabályrendeletbe, mely szerint új kávéházi engedélyek csak a szükséghez képest adassanak ki, s úgy erre, mint a folyamodók megbízhatóságára nézve az ipartársulat véleménye előzetesen meghallgatassék. A fellebbezés ezen kívül kimondatja kéri, hogy a ki engedélyért folyamodik az ipartársulathoz való be lépésre is köteles. Az államtitkár megígérte, hogy a legelőször megfontolá alá veszi a társulatnak az ipartörvény szellemének megfelelő kívánalmát. Ezután Schiener min. tanácsosnál tiszteltet a küldöttség, ki szintén tüzetesen informáltatta magát az ügy felől.

Jegyzőkönyv. Felvételét a budapesti „Pinczér-Kör” 1885. január hó 6-án tartott rendes havi választmányi üléséről. Jelen voltak: Kolb Ferenc igazgató, Szilasi Alajos II-od igazgató, Pfáhl József pénztárnok és Mihályi Ferenc könyvtárnok; továbbá Fritsche Ferenc, Ohmann Antal, Szoehátszky József, Koch Kornél, Schmidbauer Alajos és Szentkirályi Márton választmányi tagok. Szinel Alajos kávé, mint a kör karácsonya-ünnepej rendezője és Husz György szerkesztő a „Vendéglosok Lapja” képviselőben.

Az ülés tárgysorozata szerint: 1. A múlt havi választmányi ülés jegyzőkönyve felolvasatván, helyesnek találva Mihályi Ferenc és Szoehátszky József választm. tagok által hit lesítettet: — 2. Pfáhl József a múlt havi kiadások és bevételek eredményeképen 134 frt 48 krajt fizetési jelentést mutat ki, mely körülmeny a felmutatott számlák és jegyzékek alapján valónak találtatván, tudomásul vétettet; 3. Takács Pál, Szarvas Béla, Kratochvil Rezső, Duchon János, Wurzinger Ferenc Bodendorfer Béla és Rosner Sándor rendes tagokul, Pajtsits Ferenc, Klaber Gyula és Magyarits Gusztáv vendégtagok felvéteték; 4. Szinel Alajos, a karácsony ünnepe befolyt közadkozások eredményét 578 frt 06 krban mutatja ki. — Ez oly kedvező eredmény, mely az előbbi években nem mutatókzván. — A fenti összegből 28 szegény pinczér-egyleti tag két nembeli gyermekei lábbelölt kalapig teljesen ruháztatnak fel; az őssze kiadások 509 frt 06 kr-ra ruznak, a feleslegként tenmaradt 69 frt az „Első hazai takarékpénztár” „Karácsonya-ülep” nevezet alatt gyűmölésösleg helyezett el A Leth és S perlich helyszereztő gyűmök által évenként karácsonya felajánlani szokott 3 díjat, 1 arany és 2 ezüstöt Zöchling Ferenc, Kutzmann Ferenc és Schaffhausen Mihály mint leghelyesebb és legszorgalmas hit tudó borpinceszerek nyertek el; 5. A „Pinczér-kör” társulatára vonatkozó tárgyalások a legközelebbi választm. ülésre halasztattak el. 6. Bock János, Schwalm Edé és Szoehátszky Sándor tagok kilépésük tudomásul vétettet; 7. A kör választmányi jegyzőkönyvi köszönetet mond Szinel Alajos rendező urnak, továbbá Kreuter Józsefnek, Szinel Alajosnak, Szilasi Alajosnak, Dáschinsky Antának, Syllaba Józsefnek, Ohmann Jakabnak, Pajtsits Gábornak és Dolich Vinczenének urhölgyeknek a karácsonya rendezése körül tanúsított önfeláldozó szives közreműködésükért; köszönetet mond továbbá mindazon nagylelkű adakozóknak, kik nem mulasztották oly nagy mérvben a felebaráti szeretet útjánán áldozni; 8. Jegyzőkönyvileg szavazatik köszönet Leth és S perlich helybeli közvetítő uraknak az általuk ajándékozott, a leghelyesebben és jobban iránt tudó három borpinceszre számára kiosztott három díjért. — Ülés vége 3 órakor reggel.

Budapest, 1885. január hó 7-én.

Holler József,
a „Pinczér-kör” titkára.

— Az első magyar orsz. pinczesterek és pinczemenkások egyletének alapszabályait a belügyminiszterium jóváhagyta s azok a bemutatási záradékkal ellátva már visszaérkeztek az elnökséghez. Ennélfogva a szervező bizottság az egylet ideiglenes helyiségében (Kereseti út Dukász kávéház) újból megkezdte működését s tagok bármikor beiratkozhatnak. Az egyesületnek célja a magyarországi pinczestereknek szellemi, erkölcsi és szak-szerű kiképzetése, mely célra nemcsak könyvtárt tart, de szak-tanfolyamokat is rendez. E mellett az egyesület gondoskodik a tagoknak munkába való elhelyezéséről, valamint a beteg tagokat megfelelő segélyben részesíteni s főtörökve a humanitás terén nyilvánul. Tagja lehet minden alkalmaszásban levő pinczester, pinczemenkás és csapós legény. A tagsági díj havonként 75, illetve 50 kr. Az egylet alakulása körül tevékeny részt fejtettek ki: Fromm Antal ur s az egylet jelenlegi elnöke Ka rl Nándor és Frommer Arnold urak. Üdvözöljük e nemes törekvést!

— A győri vendéglosok, italmérők és kávéosok társulata betegpóldájának legutóbbi közgyűlésében a következők választottak meg: Elnöke Auer János, alelnöke Hoffner János, titkára Stump Dózsa urak. Választmányi tagokká jelölt az üzletulajdonosok közül Czelióth János, Kora József, Pántz József és Körner Ignáz urak, — a segítők sorából: Kuster Géza, Posch Nándor, Payer Károly és Wiedermann János urak, mindannyian ki zlelialkossal.

„A győri vendéglosok, italmérők- és kávéosok-ipartársulata” f. hó 22-én tartja rendes évi közgyűlését.

Stump Dózsa urak a győri vendéglosok, italmérők és kávéosok fardhatlan buzgalom derék titkárának hazafias kezdeményezésére „győri regále- és fogyasztási-adó-ök-szöve tkezése” címűen egy igen átvös intézmény alakult. Ezen szövetkezet a győri vendéglosok, italmérők és kávéosok társulatai összes tagjaiból s az ottani fűszerkereskedőkből alakult, a társulat ugyan az marad, csak működési köre nagyobodván meg azáltal, hogy a tagjai által fizetendő közzvetett adók és egyéb fizetések megváltása és közös üzlet kezelése mellett tagjainak gazdálkodását tüzetven ki célul, kereskedelmi társaságá — szövetkezteté — alakult és azért mindazon jogok, melyeket a győri vendéglosok, italmérők és kávéosok társulata élvezett, valamint mind azon haszonberek és szerződések, melyeket az kötött, ugy egyeb terhek, melyeket magára vállalt, ezen szövetkezetre változtatlanul átszállanak. A szövetkezet alapszabályait közölni fogjuk.

A komáromi „vendéglosok és kávéosok ipartársulata” f. év január havában tartja rendes évi közgyűlését.

Vécsey Leó tanár beszéde,

(a „Pinczér Kör” 1884. évi decz. 24-én tartott karácsonyi ünepején)

Valamint az előző években, ugy a jelen alkalommal is a felebaráti szeretet szép és magasztos érzete egyesített benünket, hogy kiki tehetőségéhez képest a jöteknység útjárna tegye le szerény áldozatát. Újból beköszönt a szent éj, az örök szeretet éje, és ezer meg ezer kelbelen viszhangra ebred az estnek jelszava: „Karácsony ünnepe van!”

Es e néhány szó kiragad bennünket a mindennapi élet zájából és számíttve magunktól minden más gondolatot és gondot: felvede a reánk gördülő terheket, lelünkbe fogadva a felebaráti szeretet szent és magasztos értelmét, felemelkedik azon titokzatos régióba, mely nem csak egyesek életében, de egész nemzetek szellemi életében is egy általános, egy legfőbb tényező és melynek neve: „Val lás.”

Szólo folytatva az ünnepejnek vallási szempontból való fejtegetését, áttér azon édes emlékekre, melyeket a karácsonya látása kelbünkben ebreszt. A visszaemlékezés szakadatlan lán-zozatlan mintegy visszatérünk a már rég elhagyott szülői házba. Mintha újból éreznék a szeretet teljes atyai kéz gondozását, mintha újból ott nyugodhatnánk az anyai kelben, hol oly gyorsan feled a gyermek minden bán, hol oly gyorsan gyógyul a legszorgos fájdalom is. — Es ha ily percekben mostohább anyagi körülmények közt élünk is, ha nélkülözünk is kel egyet-mást, mi csalfa arany-fonáll látszik ékesíteni földi létünket, a materiális életet, a visszaemlékezés, hogy mi is láttuk egykoron a karácsonya ragyogó kékségét az apai kéz vezetésé, az anyai szeretet oltalma mellett, e gondolat kell, hogy kibékítsen mostohább sorsunkkal és szük falak közt is élvezzük és érezzük a megelégedés boldogító érzetét. De mennyire zordonabb sorsunk, ha még a visszaemlékezés sem képes lelki szemünk elé varázsolni a gyermekkori emlékek e csoda szép képet?

Ha már gyermek korunk sorsa az árvaság és elhagyatottság kemény sorsa volt? — Avagy ha sivar szegénység, ha a nélkül-zések dermesztő és életet fogyasztó viszontagsága, kizárja kelbünk-ből a remény utolsó sugarát is? Mily szép ily pillanatokban vallásosságunk nyilvánulása, — midőn megfelelő a hit arany-mondatának: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” — Segített ott, hol a segély az emberi szeretet valódi nemes műve.

Ily valódi nemes mű véghezvitele céljából gyűltünk ma össze, s míg kitűn a szabad természet teli álmát alussza a föld, lelünkben-szívünkben szebbnél szebb tavasz virul, felebesztve bennünk a hit, a vallásosság, a felebaráti szeretet, a jöteknység öröszöld szép virágait.

Es miután a jelen ünnepej nem a főváros egy gazdag egyesületének műve, hanem oly emberek cselekedete, kik a mindennapi verejtékes munka emberei, az élet egyszerű napzsámolai, szölo ez ünnepej társadalmi jelentőségére tér át. — Elénk bizony-ságot nyujt — ugymond — arra, miszerint a nemes törekvés, a jó és szép iránti buzgalom, a polgári osztály minden rétegeben otthonos, és annak mindinkább való megerősülését, tetemes haladását az erény és erkölcs ösvényen szilárdabbá teszi, és így ma nem csak Isten előtt kelvés művésztünk, hanem egyuttal hozzájárultunk a közjó előmozdításához is.

Végül melez szavakban köszönetet mondott a kör tagjainak, a hűly rendező-bizottságnak stb., stb.

Vizahólyagot, kénapocskát, borszeszt, bor-
festéket és zamatokot, továbbá dugót, aknát,
vakcsapot, csapot, akna-emelőt, dugóhuzót stb.
legjobb minőségben és jutányosan szállít

Nagy Ignác

VII. Rombach-utca 6.

Vidéki megrendelések mérsékelt árárt
gyorsan és pontosan teljesítenek.

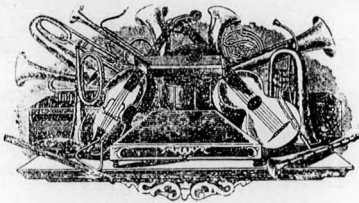
Hausenblase, Eischlag, Gelatine, Weinsprit
Weincouleuren und Bouquets, sowie Korke,
Fassspunde, Zapfen, Pippen, Spundheber, Kork-
zieher etc. **liefert bestens u. billigst**

Ignaz Nagy.

VII. Rombachgasse 6.

Provinzbestellungen werden schnellsteas zu
den promptest billigsten Preisen ausgeführt.

Alkalmi ujévi ajándék.

Sternberg Armin

Budapest, VII. Kerepesi-ut 36. szám.

Hangszer-üzlet, ütő-, vonó-, fa- és érez-fuvó
hangszernek,

harmonika és harmonium gyári raktára.

Ariston melyen mindennemű kedvelt zenedaráb
zeneertelen nélkül is eljátszható.
Házi és táncmulatságokra igen alkalmas.

Ára 6 kótával együtt 22 frt.

Mindennemű ódon hangszerek a legmagasabb áron
vétetnek vagy becséreltetnek és javítások
is elfogadtatnak.

Sajt- és vaj-
kereskedés
nagyban és kicsinyben.
Mindenféle

francia csemege-sajtok
eredetiben kaphatók.
A küldemény utánvétel mellett
minden irányban történnik.

Käse- u. Butter-
Handlung

en gros & en détail.
Director Bezug sämtlicher
französischer

Delicatess - Käse.

Versendung gegen Nachnahme
nach allen Richtungen.

Löwenstein M.

BUDAPEST,

IV. Eskütér 4. (Schwurplatz).

Orosházán

a Schweighoffer-féle szálloda

6 egymás után következő évre

b e r b e a d ó .

A szálloda, a vendéglőn és kávéházon ki-
vül a következő helyiségekből áll:

**10 vendégszoba, kaszinó,
társalgó kör, 2 étterem s egy
nagy táncsterem**

A feltételek igen kedvezők!

Bővebb felvilágosítással
szolgál e lap kiadó-hivatala:

Budapest,

VII. Klauzál-utca 5.

**A t. szállodatulajdonos és vendéglős
urak szíves figyelmüket** vagyok bátor felhívni,
miszerint a zsiraéék hulladékot arányos mennyiségű
kemény konyha vagy prima minőségű **szegedi szappan**
panal cserélem fel, és pedig:

3 kiló zsiraéékért 2 kiló szappant,

melynél szolidabb és előnyösebb alkalom aligha ki-
nálkozott.

Van szerencsém továbbá legfinomabb minőségű
s legolcsóbb árú, valódi **amerikai petroleum** rak-
táromat ajánlani:

1 liter szép fehér tisztított petroleum 19 kr.

1 kiló hasonlő 25 „

Fentiek alapján a nagyérdemű vevő közönség
határozott meggyőződést fog szerezni, miszerint
legfőbb törekvésem oda irányul, hogy olcsó áron, jó
árukkal becses igényeiknek megfeleljek; miért is
ismételve becses figyelmökbe ajánlja magát
kész szolgáljuk:

Landauer Ferencz

zsiranyag kereskedő.

Budapest, Mária Valéria-utca 11., a „Thonet“-udvarról szemben.

Zur gefälligen Beachtung!

Den Herren **Hoteliers, Restaurateurs,**
Gast- und Wirthshaus-Besitzern dürfte es höchst
angenehm sein gegen Abfallfette in Umtausch echte
Kern oder Prima Szegediner Seife erhalten zu kön-
nen und zwar gebe ich für

3 Kilo Fette 2 Kilo Seife,

welche Sorte immer. Ich offerire gleichzeitig echt
amerik. **Petroleum** wasserhell geruchlos

die Liter 19 kr. das Kilo 25 kr.

Erwarte zahlreichen Zuspruch. Jederman wird
zur Ueberzeugung gelangen bei mir seinen Vortheil
zu finden, da eine nach allen Richtungen hin zufrie-
denstellende Bedienung zugeführt wird.

Hochachtung

Franz Landauer

Fettwaarenhandlung.

**V. Marie Valerie-Gasse Nr. 11., dem „Thonet-
hof“ gegenüber.**